

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Sžo/37/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1012201277                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.06.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Morava             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1012201277.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobkyne: JUDr. Ing. A. S.U., B., zastúpená PROSMAN A PARTNERI advokátska kancelária, s.r.o., Hlavná 31, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, prezident finančnej správy, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1010103/1/963931/2012 zo dňa 2. mája 2012, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S/129/2012-27 zo dňa 21. marca 2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/129/2012-27 zo dňa 21. marca 2014 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania vo výške 168,84 € k rukám právneho zástupcu žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

### Odôvodnenie

#### I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1010103/1/963931/2012 zo dňa 02.05.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 573,76 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Išlo o rozhodnutie, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 827/2011-1460/GR zo dňa 21.12.2011, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z funkcie 1. námestníka generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva SR, služobného úradu Colné riaditeľstvo SR, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, ku dňu 23.12.2011, previedol a ustanovil ju dňom 24.12.2011 do funkcie starší referent, špecialista Oddelenia výkonu colného dohľadu, Colného odboru služobného úradu Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava podľa § 34 ods. 1 písm. t/, § 33 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z.

o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 200/1998 Z.z.“) a podľa § 80 ods. 1 a 4 zákona č. 200/1998 Z.z. ju zaradil do siedmej platovej triedy. Zároveň dňom odvolania z funkcie jej ukončil prepožičanie hodnosti plukovník.

Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že podľa ust. § 232 zákona č. 200/1998 Z.z., odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgánu, ktorý rozhodnutie vydal; o odvolaní proti rozhodnutiu prezidenta vydanému v prvom stupni rozhoduje prezident na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie.

Podľa ust. § 33 ods. 1 až 4 zákona č. 200/1998 Z.z. v účinnom znení, colník sa ustanovuje do voľnej funkcie s prihliadnutím na jeho zdravotný stav, splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu, dĺžku odbornej praxe a na závery služobného hodnotenia.

Colníka ustanovuje do funkcie a odvoláva z funkcie príslušný nadriadený.

Colníka do funkcie uvedenej v prílohe č. 2 vymenúva a z funkcie odvoláva príslušný nadriadený. Príslušný nadriadený súčasne tohto colníka ustanovuje a odvoláva aj z funkcie uvedenej v prílohe č. 1 za podmienok ustanovených v odseku 1.

Colník, ktorý bol vymenovaný do funkcie podľa odseku 3, môže byť z tejto funkcie odvolaný aj bez uvedenia dôvodu.

Z prvostupňového rozhodnutia je zjavné, že žalobkyňa bola odvolaná z funkcie 1. námestníka generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva Slovenskej republiky.

Pre účely charakteristiky platových tried a príplatkov za riadenie sú v Prílohe č. 1 a 2 zákona, na ktorú odkazuje ust. § 33 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z.z., uvedené funkcie colníkov, na ktorých sa rozhodovanie o ustanovení do funkcie a odvolaní z funkcie vzťahuje.

Žalobkyňa mala funkciu 1. námestníka generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva Slovenskej republiky z ktorej bola odvolaná, ktorá je definovaná v prílohe č. 2 zákona.

Zákon v danom prípade neurčuje podmienky, za ktorých je možné pristúpiť k odvolaniu colníka z funkcie podľa prílohy č. 1 a 2, bez uvedenia dôvodu.

Podľa ust. § 222 ods. 1 a 2 zákona č. 200/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si pre rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

Predmetné ustanovenia sú všeobecné a vzťahujú sa na všetky konania upravené zákonom o štátnej službe colníkov, ak je potrebné pred vydaním rozhodnutia vychádzať z obstaraných podkladov. V prípade odvolania z funkcie nadriadeného, zákon neurčuje príslušnému nadriadenému skúmať podmienky odôvodňujúce vydať predmetné rozhodnutie, čo je predpokladom na postup podľa § 33 ods. 4 zákona a uplatnením výnimky z postupu podľa § 222 zákona. Príslušné ustanovenia zároveň nestanovujú naplnenie akýchkoľvek podmienok pre odvolanie colníka z funkcie bez uvedenia dôvodu.

Legitimácia na vydanie rozhodnutia o odvolaní z funkcie je upravená rozkazom Ministra financií Slovenskej republiky č. 2/2007 zo dňa 06.07.2007, podľa ktorého, generálny riaditeľ Colného riaditeľstva Slovenskej republiky odvoláva z funkcií nadriadených uvedených v prílohe č. 2 k zákonu podľa § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z.z.. Podľa čl. 4, písm. c/ predpisu, riaditeľ colného úradu ustanovuje colníkov do funkcií uvedených v čl. 7 ods. 4 podľa § 33 ods. 1 a 2 zákona.

V danom prípade generálny riaditeľ Colného riaditeľstva SR rozhodol v prvom stupni o odvolaní

žalobkyne z funkcie nadriadeného v súlade s rozkazom Ministra financií č. 2/2007. Právomoc Ministra financií SR ako vrcholného predstaviteľa vo veciach služobného pomeru je daná ust. § 3 zákona. Vo veci odvolania z funkcie žalobcu teda rozhodoval na prvom stupni príslušný orgán.

Podľa ust. § 224 ods. 1 až 3 zákona č. 200/1998 Z.z., konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo z podnetu služobného úradu.

Konanie je začaté dňom, keď je podanie doručené oprávnenému orgánu.

Ak sa konanie začína z podnetu ministra alebo služobného úradu, je konanie začaté dňom, keď urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. Ak nejde o konanie vo veci služobného hodnotenia, ukladania disciplinárneho opatrenia alebo prepustenia zo služobného pomeru z dôvodu podľa § 183 ods. 1 písm. d/, prvým úkonom ministra alebo služobného úradu voči účastníkovi konania je oznámenie rozhodnutia; v tomto prípade sa na vydanie rozhodnutia primerane vzťahuje postup podľa § 222.

V danom prípade súd zistil, že generálny riaditeľ Colného riaditeľstva Slovenskej republiky postupoval v zmysle svojich oprávnení ako príslušný nadriadený žalobkyne, keď po tom ako mal preukázané, že žalobkyňa bola vo funkcii špecifikovanej v prílohe č. 1 a 2 zákona, túto odvolal z funkcie rozhodnutím, ktoré nemuselo obsahovať odôvodnenie. Pretože sa nejednalo o konanie vo veci služobného hodnotenia, ukladania disciplinárneho opatrenia alebo prepustenia zo služobného pomeru, nebolo potrebné žalobkyni oznámiť začatie konania vo veci odvolania z funkcie. Zákon v preskúmvanej veci upravuje okamih začatia konania, ktorým je oznámenie žalobcu o vydaní rozhodnutia, ktoré bolo učené jeho doručením. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. s/ zákona č. 333/2011 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva, Finančné riaditeľstvo rozhoduje o odvolaniach proti rozhodnutiam daňových úradov, colných úradov a Kriminálneho úradu finančnej správy a preskúmava ich rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Podľa ods. 4 cit. zákona, štatutárnym orgánom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky je prezident finančnej správy.

Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 333/2011 Z.z., práva a povinnosti vyplývajúce zo služobného pomeru, štátnozamestnaneckých vzťahov, pracovnoprávných vzťahov a z iných právnych vzťahov zamestnancov, ako aj práva a povinnosti z iných právnych vzťahov prechádzajú od 1. januára 2012 z Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky a Colného riaditeľstva Slovenskej republiky na finančné riaditeľstvo.

Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. i/ cit. zákona, t/ Ministerstvo financií Slovenskej republiky rozhoduje o odvolaniach proti rozhodnutiam finančného riaditeľstva a preskúmava jeho rozhodnutia v mimoodvolacom konaní podľa osobitných predpisov.

Podľa ust. § 232 zákona č. 200/1998 Z.z., odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgánu, ktorý rozhodnutie vydal; o odvolaní proti rozhodnutiu prezidenta vydanému v prvom stupni rozhoduje prezident na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie.

Z koncepcie zákona a jeho noviel je zrejmé (aj s prihliadnutím na ust. § 34 ods. 5 zákona porovnaním znenia účinného pred 01.01.2012 a od 01.01.2012), že novelou zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov účinnou od 01.01.2012, prešli právomoci a kompetencie Generálneho riaditeľa Slovenskej republiky na prezidenta Finančnej správy SR. Jeho právomoci sú teda po organizačných zmenách platných od 01.01.2012, totožné s kompetenciami predtým generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva SR.

Podľa názoru súdu, v druhom stupni rozhodol príslušný orgán, a to prezident Finančnej správy, predtým Generálny riaditeľ Colného riaditeľstva SR, ktorý mohol o odvolaní rozhodnúť na základe návrhu zriadenej osobitnej komisie.

V spise sa nachádza podanie zo dňa 27.02.2012, z ktorého možno dedukovať, že pre daný prípad bola zriadená osobitná komisia, ktorá žiadala o súčinnosť oddelenie služobného pomeru FR SR. Dôkazy o zriadení osobitnej komisie, výsledok jej zasadnutia vo veci odvolania žalobkyne ani návrh predložený žalovanému sa však v spise predloženom súdu nenachádza. Napadnuté druhostupňové rozhodnutie preto nemožno považovať za rozhodnutie vydané orgánom nadriadeným, resp. druhostupňovým v zmysle zákona. O odvolaní voči rozhodnutiu Generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva SR, t.j. v zmysle novej právnej úpravy - prezidenta finančnej správy môže rozhodovať v súlade s ust. § 232 v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia, prezident na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. V spise sa nenachádzajú doklady preukazujúce ustanovenie osobitnej komisie a obsah jej návrhu a ani žalovaný v napadnutom rozhodnutí nepoukázal na stanovisko osobitnej komisie a s touto náležitosťou sa vôbec nevysporiadal.

Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí taktiež nevysporiadal s námietkou žalobkyne vznesenou v podanom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu v rámci ktorej poukazovala na iné rozhodnutia týkajúce sa odvolania iných nadriadených, ktorým boli priznané finančné náležitosti (6-mesačný služobný plat) na rozdiel od žalobkyne a tým súvisiacu diskrimináciu jej osoby.

Vzhľadom na okolnosť, že zo spisu nebolo možné zistiť splnenie zákonných predpokladov na vydanie napadnutého druhostupňového rozhodnutia žalovaným, a to jeho vydanie na základe návrhu ustanovenej osobitnej komisie, ako i nevysporiadanie sa so všetkými námietkami žalobkyne, stalo sa nepreskúmateľným a mohlo z jeho strany dôjsť k takej vade, ktorá mohla mať vplyv na jeho nezákonnosť.

Krajský súd aplikoval v rozsudku najmä ustanovenia § 33 ods. 1 až 4 § 232 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej § 4 ods. 3 písm. s/, § 10 ods. 3, zákona č. 333/2011 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil krajský súd § 250k ods. 1 O.s.p.

## II.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a navrhol zmeniť rozsudok krajského súdu tak, že najvyšší súd žalobu zamietne a žalobkyni náhradu trov konania neprizná. Uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je nezákonný, zmätočný a nesprávne právne posúdený. Krajský súd jednoznačne konštatuje, že rozhodnutie vydal oprávnený orgán, príslušný konať a rozhodnúť vo veci odvolania žalobkyne. Následne však konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nie je vydané v zmysle zákona, keďže v spise sa nenachádzajú dôkazy preukazujúce ustanovenie osobitnej komisie. V danom prípade bol na vydanie prvostupňového rozhodnutia príslušný generálny riaditeľ Colného riaditeľstva SR. Podľa § 232 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z., o odvolaní proti rozhodnutiu prezidenta vydanému v prvom stupni rozhoduje prezident na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Účasť osobitnej komisie má prospieť k objektívnemu preskúmavaniu rozhodnutia a komisia je iba poradným orgánom. Samotné rozhodnutie vo veci odvolania je však rozhodnutím prezidenta finančnej správy, ktorý nie je návrhom osobitnej komisie viazaný. Nebolo preto povinnosťou prezidenta finančnej správy poukazovať na stanovisko osobitnej komisie. Ku skutočnosti, že žalovaný nepreukázal existenciu osobitnej komisie žalovaný uvádza, že zákon neupravuje spôsob a formu jej zriadenia. Osobitná komisia bola zriadená Rozhodnutím prezidenta finančnej správy o menovaní členov osobitnej komisie prezidenta finančnej správy, teda žalobkyňa mala o nej vedomosť. Žalobkyňa v žalobe existenciu osobitnej komisie nespochybnila. Doklady, ktorých nepredloženie krajský súd namieta - návrh osobitnej komisie, nie je možné považovať za súčasť administratívneho spisu. Žalovaný je toho názoru, že sa vysporiadal s námietkou žalobkyne ohľadom odvolania iných nadriadených, ktorým boli priznané finančné náležitosti

na rozdiel od žalobkyne. Žalobkyňa bola odvolaná z funkcie podľa § 33 ods. 3 a 4 zákona č. 200/1998 Z.z. bez uvedenia dôvodu a táto skutočnosť bola dôvodom jej prevedenia na inú funkciu, konkrétne na funkciu starší referent špecialista (1500) oddelenia výkonu colného dohľadu Colného odboru, služobného úradu Colné riaditeľstvo SR, miesto výkonu Bratislava. Žalobkyňa bola odvolaná dňom 23.12.2011, teda nemohla byť prevedená na inú funkciu z organizačných dôvodov podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 200/1998 Z.z. keďže organizačné zmeny boli účinné od 01.01.2012. Aplikácia § 34 ods. 8 je vo vzťahu k žalobkyňi neprípustná. Nemožno hovoriť o diskriminácii žalobkyne.

### III.

Žalobkyňa sa vyjadrila k podanému odvolaniu a navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že je relevantné to, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí nepoukázal na stanovisko osobitnej komisie a nijako sa s touto náležitosťou nevysporiadal, hoci zákon túto podmienku stanovuje. Komisia nie je rozhodujúcim orgánom, ale v súlade s § 232 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o odvolaní proti rozhodnutiu prezidenta vydanému v prvom stupni rozhoduje prezident na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Žalovaný teda vydal nezákonné rozhodnutie. Aplikoval ustanovenie § 232 selektívne a nie v celosti. Argumentácia žalovaného svedčí o jeho formalistickom výklade zákona č. 200/1998 Z.z. Ďalej uviedla, že označenie toho, že generálny riaditeľ Colného riaditeľstva SR mal vedomosť o strategických dokumentoch v rámci programu UNITAS je nenáležité, keďže k porušeniu práva žalobkyne došlo práve tým, že žalovaný potvrdil uplatnenie personálnej právomoci generálneho riaditeľa vo vzťahu k tejto vedomosti o strategických dokumentoch v rámci programu UNITAS, na základe ktorých sa rušili funkcie 1. Náместník generálneho riaditeľa a náместník generálneho riaditeľa z dôvodu zlúčenia Daňového riaditeľstva a Colného riaditeľstva a vytvorením Finančného riaditeľstva SR. Neuplatnenie postupu podľa ustanovení zákona č. 200/1998 Z.z. v kontexte organizačných zmien a odvolanie z funkcie nadriadeného je obchádzaním zákona. Žalobkyňa naďalej trvá na tom, že žalovaný sa nevysporiadal s jej námietkou uvedenou v odvolaní, v rámci ktorej poukázala na iné rozhodnutia týkajúce sa odvolania iných nadriadených.

### IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk), najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Predmetom tohto konania bolo rozhodnutie žalovaného č. 1010103/1/963931/2012 zo dňa 02.05.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 827/2011-1460/GR zo dňa 21.12.2011, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z funkcie 1. náместníka generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva SR, služobného úradu Colné riaditeľstvo SR, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, ku dňu 23.12.2011 a ustanovená dňom 24.12.2011 do funkcie starší referent, špecialista Oddelenia výkonu colného dohľadu, Colného odboru služobného úradu Colné riaditeľstvo SR, miesto výkonu Bratislava podľa § 34 ods. 1 písm. f/, § 33 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. a podľa § 80 ods. 1 a 4 zákona č. 200/1998 Z.z. ju zaradil do siedmej

platovej triedy.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočností účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Najvyšší súd sa plne stotožňuje s právnym záverom krajského súdu o tom, že generálny riaditeľ Colného riaditeľstva SR postupoval v zmysle zákona, keď žalobkyňu odvolal z funkcie rozhodnutím, ktoré nemuselo obsahovať odôvodnenie. Nebolo ani potrebné oznámiť žalobkyni začatie konania vo veci odvolania z funkcie. Čo je však dôležité a krajský súd na to správne ex offio poukázal, podľa § 232 zákona č. 200/1998 Z.z., odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgán, ktorý rozhodnutie vydal; o odvolaní proti rozhodnutiu prezidenta vydanému v prvom stupni rozhoduje prezident na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. V administratívnom spise, ani v napadnutom rozhodnutí sa však dôkazy o zriadení osobitnej komisie nenachádzajú. Z tohto dôvodu rozhodnutie žalovaného vydané na základe odvolania žalobkyne nie je zákonné a na túto skutočnosť musí súd prihliadať zo zákona (ex offio). Neobstoí teda tvrdenie žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, že žaloba neobsahovala túto námietku a krajský súd išiel teda nad rámec žalobných námietok, čo je neprípustné. Naopak, podľa najvyššieho súdu krajský súd postupoval správne, keď na takúto zákonnú podmienku prihliadol ex offio. Najvyšší súd sa stotožňuje so žalovaným, že osobitná komisia je len poradným orgánom a na jej závery nemusí prezident prihliadať, nič to však nemení na skutočnosti, že osobitná komisia zriadená byť musí a prezident rozhoduje na základe návrhu ním ustanovenej komisie.

Taktiež je potrebné prisvedčiť argumentom krajského súdu týkajúcim sa toho, že žalovaný sa vôbec nevysporiadal s námietkou žalobkyne uvedenou v odvolaní ohľadom údajnej diskriminácie jej osoby, týkajúcej sa odvolania iných nadriadených, ktorým boli priznané na rozdiel od žalobkyne aj finančné náležitosti. Pokiaľ žalovaný v odvolaní proti rozsudku krajského súdu uvádza dôvody, prečo tomu tak nebolo, mal tieto uviesť vo svojom rozhodnutí, čo neurobil. Nejde tu o to, či argumenty žalobkyne ohľadom diskriminácie boli dôvodné, ale ide tu o skutočnosť, že žalovaný sa s týmito námietkami nevysporiadal.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania. Advokát žalobkyne vyčísľil trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu žalovaného vo výške 134,- € + 20% DPH vo výške 26,80 € + režijný paušál vo výške 8,04 €. Najvyšší súd nepriznal advokátovi žalobkyne daň z pridanej hodnoty za režijný paušál, pretože uplatnenie DPH sa režijného paušálu netýka, týka sa len úkonu právnej služby.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.